

Lumini peste veacuri
Volumul II [Petru Popovici]
CAPITOLUL 16
JAMES CHALMERS

Dragostea lui, felul lui de a lucra cu oamenii au făcut pe băştinaşi să-l iubească şi să-l stimeze.

Multe suflete au fost câştigate pentru Cristos Domnul.

De îndată ce a stabilit o bună bază lucrării de vestire a Evangheliei, el a căutat să instruiască pe cei mai destoinici şi i-a însărcinat să ducă ei lucrarea mai departe, iar el a încercat să pătrundă în interior la alte triburi, să le vestească şi lor Evanghelia

.După 20 de ani de muncă pe acele insule, în 1886, a fost chemat în Anglia pentru concediu. În timpul acesta i-a murit soţia.

În 1888, s-a recăsătorit şi a plecat din nou pe câmpul de misiune. A vizitat Rarotonga şi celelalte locuri, să vadă cum progresează lucrarea, iar în 1891, a pătruns mai adânc.

Cuvântul lui Dumnezeu lucra minunat la transformarea vieţii băştinaşilor. Mereu erau roade noi.

Canibalii deveneau creştini şi se bucurau de mântuirea prin Jertfa Domnului Isus Cristos.

Foaia Creştinului poate fi citită (şi descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AŞTEPTAM CU DRAG !

„Să trăieşti în pace, şi pacea să fie cu casa ta şi cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Duşmanii de altă dată deveneau fraţi. Triburile au ajuns împânzite cu locaşuri de închinăciune, care erau ridicate prin munca lor voluntară.

Închinăciunea lor, lipsită de ceremonii, era din toată inima şi cu toată sinceritatea. Era ceva cu totul deosebit să vezi pe aceşti canibali fioroşi de altădată cântând laudele Domnului şi îmbrăţişându-se cu toată dragostea unii pe alţii, trăind acum în pace.

Fiindcă Societatea Misionară Londoneză urma să aibă aniversarea de 100 de ani de la înfiinţarea ei, în 1894, Chalmers a fost chemat din nou să aibă al doilea concediu, ca să poată participa la acea aniversare ... [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?
CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci **toți au păcătuit** și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... **darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru**”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

ANUL XII, NR. 561 I 9 AUGUST 2026

www.cezareea.ro

Foaia Creştinului

Dumnezeu să vă binecuvânteze Naty şi Ana așa cum numai EL ştie şi atât de mult cât numai EL poate !

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- James Chalmers

„ ... binecuvântarea Lui [Dumnezeu] să vină astăzi peste voi !” [EXOD 32 : 29]

Editorial. Unde este destinația ta ?

„Vine un ceas în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși ; cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții și cei ce au făcut cele rele, spre învierea judecării.” (Ioan 5 : 28 – 29)

În vest de Kolmar se întinde frumoasa vale Münster, spre garnița franco-germană. În apropierea orașului Münster se înalță pe culmea împădurită a muntelui, ruina legendară a castelului „Schlosswald”.

Acolo este situat, la poalele dealului castelului, în grațioasa vale laterală, în mijlocul pajiștilor verzi și a livezilor abundente, sătucul G.

Aceasta era patria a doi prieteni : Fritz M. și Georg E., care au fost văzuți împreună din tinerețe, care au făcut multe pozne nebunești, cu roluri împărțite. Ei trăiau ca mulți alții, în timp ce risipeau neкутетat timpul de aur pentru însămânțat al tinereții. Apoi a venit despărțirea ; Fritz a fost recrutat ca soldat și a ajuns la O., provincia Hanovra, în garnizoană.

Dar fiecare dintre ei a plecat mai departe pe vechiul fâgaș al plăcerii lumii. Regimentul în care Fritz slujea ca infanterist, a ieșit la manevrele de toamnă. În bivouac, pe vremea umedă a toamnei lui 1882, a contractat o răceală tare. Câteva săptămâni a fost în spital, apoi a fost trimis acasă pentru convalescență; dar deja purta vizibil în el germenul morții.

„A fost o revedere tristă. Și singura mângâiere pe care Georg putea s-o ofere prietenului său imobilizat în pat, era speranța însănătoșirii.

Era aceeași mângâiere pe care nenumărați medici, infirmieri și rude o oferă în minciună conștientă unor asemenea bolnavi, ale căror zile sunt numărate. [Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Este aceasta milă, dacă îl amăgești pe un om, căruia Dumnezeu îi mai dă timp să se pocăiască și să apuce mântuirea, lipsindu-l de acest har spre care Dumnezeu vrea să-l cheme ?

Ne facem, în general, o reprezentare cu totul falsă despre efectul dragostei și harului lui Dumnezeu asupra unui om grav bolnav.

De multe ori, inima unor asemenea oameni este, prin educarea lui Dumnezeu, un ogor bine pregătit pentru Cuvântul harului și pentru seriozitatea veșniciei.

Deșertăciunea lumii le este de mult limpede, înainte să le spunem vreun cuvânt. **Dacă apoi i-L vestim unui asemenea om, cu dragoste rugătoare pe Isus, Mântuitorul celor pierduți, dacă le spunem despre puterea împăcării sângelui de la Golgota, atunci sufletul lor însetat bea savurând din plin apa vieții veșnice.**

Afară domină cețurile peste vale, frunzișul galben cade din copaci, pajiștile devenind palide, au fost presărate cu brândușe de toamnă.

Ici și acolo mai vine câte un căluț singuratic la gardul viu cu spini, iar înăuntru, în cămăruță, zace gemând tânărul odinioară așa de chipeș, în așteptarea sănătății și reîntoarcerea primăverii.

Georg îl vizita rar – ce poate să și facă un om care nu cunoaște pacea lui Dumnezeu, la patul de suferință al prietenului său ?

La Fritz boala înainta cu pași uriași, devenea tot mai dureroasă și mai chinuitoare, dar Dumnezeu a trimis în odaia lui un mesager binecuvântat, care a atârnat deasupra patului său cuvântul biblic:

„Un singur lucru este necesar !”

Bolnavul a învățat în tăcere, prin Duhul lui Dumnezeu, **ce înseamnă într-adevăr, ce este necesar.**

În timp ce tinerii satului se învăteau duminică seara, la cârciuma din apropiere, în ritmul muzicii de dans dată tare, tânărul bolnav avea limpede în fața ochilor deșertăciunea vieții sale de tânăr, fără țință.

A învățat să se roage ; el căuta fața lui Dumnezeu. Iar **Dumnezeu**, care **„răsplătește pe cei ce-L caută”**, i-a dăruit pace și viață veșnică.

Într-o zi i-a chemat pe prietenul lui, Georg, și pe ceilalți bărbați tineri ai satului, la patul lui și le-a ținut acolo o predică serioasă despre **„un singur lucru lipsește”** și despre partea minunată de a-L cunoaște pe Isus.

Un bolnav care nu are nădejde în însănătoșirea trupului său, dar al cărui suflet este însănătoșit pentru totdeauna în rănilor lui Isus, acela este un predicator puternic pentru prietenii tinereții lui : Dumnezeu predică prin asemenea buze palide, iar patul de boală al acestui predicator și conștiințele ascultătorilor predică împreună cu ele. Așa a fost și aici.

Toți au fost profund emoționați și unii mișcați până la lacrimi.

Fritz nu trebuia să mai sufere mult timp ; în săptămâna de după Paștele din 1883 a plecat fericit acasă.

Ultimele lui cuvinte mărturiseau despre marea certitudine de a fi împăcat cu Dumnezeu și despre minunata bucurie de a merge la Isus.

– Dar Georg a șters curând impresia profundă, în vârtejul vechilor obiceiuri și era de părere că **„bunul Dumnezeu”** ar trebui să-i trimită întâi o depeșă, când o fi să vină moartea.

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pagina 2]

El, ca și oameni fără număr dinaintea lui și de după el, s-au înșelat rău.

Abia a fost trupul prietenului său sub pământul rece, când într-o dimineață, Georg era ocupat în mod obișnuit sus în hambar, a făcut un pas greșit de-a-ndăratelea și a căzut jos pe arie și în câteva secunde a fost un cadavru.

Acum cei doi prieteni se odihnesc în cimitirul situat pitoresc în satul G., sălcii pletoase le umbresc mormintele, care sunt situate așa de aproape unul de altul, de parcă cei doi prieteni morți ar putea vorbi unul cu altul – dar sunt și sufletele lor nemuritoare aproape unul de celălalt ?

Au ajuns la aceeași destinație ? Vai, Cuvântul lui Dumnezeu mărturisește o mare, o veșnică prăpastie între aceia care au mers în slavă ca proprietate a lui Isus și aceia care au pășit în veșnicie ca niște copii ai lumii, neîmpăcați, împovărați cu vina păcatului lor !

În partea aceasta a morții, în timpul harului, există un pod peste această prăpastie, Isus – dar Georg a refuzat această punte, această cale unică spre Tatăl ; înainte de a se gândi, timpul lui de har a expirat.

Este scris : **„Dacă cineva nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu.”** (Ioan 3 : 3).

Ești născut din nou ? Îl cunoști pe Isus ? Ești proprietatea lui Isus ?

„Vine un ceas când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși; cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții ; și cei ce au făcut cele rele, spre învierea judecății.” [Ioan 5 : 28 - 29]

Ai scăpat de această judecată dreaptă ?

Atunci **ascultă ce-ți spune azi Fiul lui Dumnezeu :**

„Adevărat, adevărat vă spun, că

cine aude Cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis, are viață eternă și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” (Ioan 5 : 24)

– Ah, să fie aceasta încă astăzi partea ta, dacă încă nu este așa !

Nu-ți amâna mântuirea ! Este tot atât de probabil ca tu să te mai poți converti pe patul de boală, cât este de probabil ca tu să fii lovit de trăsnet.

Iute trebuie omul să moară,

Nu i se mai dă răgaz deloc ;

În mijlocul drumului îl doboară,

Îl smulge din toiul vieții pe loc.

Pregătit ori nu de a pleca,

În fața Judecătorului va sta.

În dimineața de 13 decembrie 1897, compania 3 a școlii de subofițeri din E., făcea gimnastică în sala de gimnastică.

Deodată a fost chemat personalul sanitar, pentru că un elev subofițer a căzut după un exercițiu de gimnastică la bară.

Zăcea acolo, fața era vineție, a mai respirat de câteva ori horcăind, apoi sufletul lui a plecat.

Vestea gravă a străbătut, firește, toată cazarma și le-a adus tuturor aminte, cât de aproape este moartea de fiecare.

Dar cât de repede este uitată o asemenea predică și cât de mulți mesageri și slujitori are satan, pentru ca prin batjocură și vorbire ușuratică să se facă ineficace, ceea ce Dumnezeu avea de spus fiecăruia !

Acesta este adevărul : **toți oamenii Îl vor întâlni dincolo de moarte pe Isus, dar nu toți în același loc și nu toți în același fel.**

Copiii lui Dumnezeu răscumpărați vor întâmpina în slavă și bucurie, în învierea vieții, pe Domnul lor și Căpetenia lor iubită, Isus ...

[Continuarea în numărul următor !
Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți si tractate | Ackerstrasse 142]